

## [Aksel Larsen.]

vist ikke alt for godt, hverken at dømme efter Betænkningen eller efter Debatten her i Salen. Det tyder ikke saa meget paa, at Hurtigheden ogsaa er Udtryk for god Vilje. Det samme Udvalg behandler jo et Par andre Lovforslag, som Kommunistisk Parti har stillet her i Salen, og man har endnu ikke afgivet Betænkning, hvad Vinterhjælpen og vort Forslag om Ophævelse af 26 Ugers-Bestemmelsen angaar. Jeg ved saa ikke, om den Hurtighed, hvormed disse Forslag bliver behandlet, og som i hvert Fald er lidt mindre end den Hurtighed, hvormed dette Forslag er behandlet, maaske er Udtryk for en større Velvillighed i Behandlingen f. Eks. af Vinterhjælpsforslaget. Hvis det er Tilfældet, er det naturligvis en Fordel, at der endnu ikke er afgivet Betænkning over dette Lovforslag; indtil videre har vi i hvert Fald Lov til at haabe.

Vi har som bebudet ved første Behandling stillet nogle Ændringsforslag til Regeringens Forslag. Vi har foreslaaet, at de Kasser, der udbetaler Hjælp i det Omfang som af Regeringen foreslaaet ogsaa skal have Ret til at udbetale Hjælp til saadanne arbejdsløse, som endnu ikke har været Medlemmer af Kassen i et Aar og derfor ikke har opnaaet den fornødne Anciennitet. Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens Afvisning af dette Forslag kan jeg ikke godkende af den simple Grund, at den ikke forsøgtes begrundet. Naar man ikke begrundede den, maa det antages, at det skyldes, at man ikke har nogen Grund, man kan præsentere for Offentligheden. Det er altsaa egentlig en Indrømmelse af, at Ændringsforslaget er berettiget, at man i hvert Fald stemmer imod det af Grunde, man ikke gerne vil være ved over for Offentligheden.

Jeg beklager denne Holdning, som ogsaa staar i Modstrid med de Principper, der ellers ligger til Grund for Regeringens Forslag og staar i Modstrid med Arbejdsløshedssituationen, og hvad den siger os. Regeringsforslaget er motiveret — og Motiveringen tiltræder jeg naturligvis — med, at Arbejdsløsheden har igennem en Aarrække været saa omfattende, at mangfoldige arbejdsløse ikke længere kan opfylde Arbejdsløshedslovens Betingelser for at opnaa vedtægtsmæssig Understøttelse. Forholdet er imidlertid, at Arbejdsløshedssituationen ogsaa er saadan, at en Mængde af dem, der er kommet ind i Kasserne i Løbet af det sidste Aar, og som under det, man kalder normale Tider, kun for en meget ringe Procentdels Vedkommende burde være blevet arbejdsløse, er ramt af Arbejdsløshed, netop paa

Grund af Kriesituationen, og at Chancerne for, at disse Medlemmer er ramt eller vil blive ramt af Arbejdsløsheden i denne Vinter, er saa meget større, fordi Arbejdsløsheden stiger i saa rivende et Tempo.

Der har været talt om, at Beskæftigelsen har været noget bedre i det forløbne Aar end tidligere. Ja, det viser Tallene. Men Tallene viser ogsaa, at Beskæftigelsesgraden falder i meget stærkt Tempo, saaledes at der er den største Udsigt til, at Arbejdsløsheden i denne Vinter i betydelig Grad vil overstige, hvad den var i Fjor. Under de Omstændigheder mener vi, at der i allerhøjeste Grad er Grund til at vise særlig Hensyn til de Arbejdsløshedskassemedlemmer, som har vist deres gode Vilje til at lade sig forsikre og betale Byrderne derved, men som nu uden egen Skyld er kastet ud i Arbejdsløshed. Vi mener, man her burde dispensere fra Arbejdsløshedslovens Bestemmelser i Anledning af den ekstraordinære Situation og aabne Mulighed for at udbetale den vedtægtsmæssige Hjælp til disse arbejdsløse.

Vi er ikke Tilhængere af, at man paalægger Arbejdsløshedskasserne Udgifterne ved denne ekstraordinære Hjælp. Dels har vi den Opfattelse, at Arbejdsløshedskassernes Byrder i Forvejen er store nok. Vi er enige i de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen forfægtede, og som Arbejdsdirektoratet forfægtet, at Kassernes Formuer ikke er saa store, at de taaler nogen yderligere Belastning. Men ved Siden heraf er vi af den Mening, at disse Formuer er tilvejebragt ved Hjælp af Kontingenter, som er for høje, Kontingenter, man burde stræbe efter at faa nedsat, og at der derfor aldeles ikke er nogen Grund til at angribe Arbejdsløshedskassernes Formue, men at man tværtimod skulde komme Kasserne til Hjælp ved øget Statstilskud.

Under disse Omstændigheder er det forstaaeligt, at vi vender os mod Tanken om at paalægge Arbejdsløshedskasserne Udgifter til den ekstraordinære Hjælp, her er Tale om. Vi har den Opfattelse, at det Beløb, det drejer sig om, er Staten i Stand til at stille til Raadighed, medens det vil have stor Betydning for Kasserne at slippe fri for denne Udgift. Derfor foreslaar vi, at Statskassen skal refundere Arbejdsløshedskasserne alle Udgifter til Hjælp, der udbetales i Henhold til denne Lov.

Den Modstand, der er ydet imod dette Ændringsforslag fra Regeringspartiernes Side, forstaar jeg endnu mindre end den Modstand, Regeringspartierne yder mod